

8 December 1916

DEN SKØNNE EVELYN

Pragtfuld og gri-
bende Kunstfilm
i 4 Akter, 70 Afdelinger

— I Hovedrollen —
Rita Sacchetto

Optaget af Nordisk Films Compagni

8/12/16

AIS »POTORAMA«
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst
o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
krav gjort gældende mod Vedkommende.

Rita Sacchetto

PERSONERNE:

Evelyn Milton, kaldet »Den skønne Evelyn«
Frk. *Rita Sacchetto*.
Hugo Hyde Hr. *Funder*.
Cecil Gray Hr. *Henry Seemann*.
Gray, Millionær,) hans
For- eldre (Hr. *Ph. Bech*.
Anna Gray) For- eldre (Fru *Marie Dinesen*.
Rubins, Advokat Hr. *Palludan*.

Denne Film hører til de allerbedste, som det verdensberømte NORDISK FILMS COMPAGNI har udsendt. — RITA SACCHETTO er som »Den skønne Evelyn« straalende smuk, og hendes sjælfulde Kunst har her skabt en Kvindeskikkelse, som vil gøre et dybt Indtryk paa Tilskueren. — »Den skønne Evelyn«'s Skæbne vil blive fulgt med spaendt Interesse fra den Dag, hun som 17-aarig har sin Debut paa de skraa Brædder, og til hun som moden Kvinde har tilkæmpet sig Lykken ved den elskede Mands Side.

AFDELINGERNE:

1. En Debut paa »Empireteatret«.
2. Den 17-aarige Danserinde Evelyn Milton.
3. I Teaterdirektionens Loge.
4. Teatrets Hovedaktionær, Millionæren Hugo Hyde.
5. En fransk Gavotte.
6. Hugo Hyde fortrylles af den unge Evelyns fine Ynde.
7. Bag Kulisserne.
8. Blomster og Fremkaldelser.
9. »... gratulerer, Evelyn!«
10. Den dristige Kurtisør tilbagevises.
11. »Vi ses igen, men da er det Dem, der kommer til mig.«
12. Den næste Dag.
13. Hugo Hydes List.
14. Et Engagementstilbud.
15. Evelyn følgør med Tjeneren.
16. »Tilgiv mig! Jeg maatte se Dem igen.«
17. Evelyn besejres af den erfarne Kvinderøbroer.
18. Et halvt Aar efter.
19. Hugo er træt af sin sidste Erobring.
20. »Hvorfor lader Du mig vente saa længe?«
21. Paa en af Verdensbyens Natrestauranter.
22. En ny Forelskelse.
23. Evelyn føler sig ulykkelig og tilovers.
24. Hendes Livs første store Skuffelse.
25. Evelyns første Møde med Cecil Gray.

26. Hans beundrende Hyldest.
27. Nogle Dage senere.
28. Spirende Kærlighed.
29. Fotografiet.
30. En Tur i Motoryacht.
31. En Pagt for Livet.
32. Hos Mangemillionæren Gray.
33. Cecil beder om sine Forældres Samtykke.
34. Afslaget!!.
35. Fader og Søn skilles i Vrede.
36. Hos Evelyn.
37. »Min Fader modsatte sig vort Ægteskab.«
38. »... men alt er mig ligegyldigt, naar jeg blot har dig.«
39. Cecils og Evelyns Bryllupsdag.
40. Aftenen tilbringes sammen med Forlovere, to af Cecils Venner.
41. Paa Variété.
42. Atter Hugo Hyde.
43. En Tilnærmelse.
44. Skudet.
45. Cecil arresteres.
46. »Jeg elsker kun dig.«
47. En hjerteskærende Afsked.
48. Hydes Saar er ikke livsfarligt.
49. I Fængsel.
50. Avisnotitsen.
51. Den uforsonlige Fader.
52. Et spændende Ridt.
53. »Timbal« sejrer.
54. Evelyn har nu de 60,000.
55. Hun forsøger Lykken ved Spillebordet.
56. Alt tabt.
57. Et uventet Møde.
58. »Jeg har længtes efter dig. Bliv min paany.«
59. Højt Spil.
60. »De 100,000 Dollars er mine.«

61. »Dissé Penge skal befri Cecil fra Fængslet.«
62. »Det har hun gjort for ham. Hvad har vi gjort?«
63. Dagen for Domfældelsen.
64. I Retssalen.
65. Frikendt.
66. Evelyns Brev.
67. »Tag med paa en Tur til Europa; saa glemmer du nok din Sorg.«
68. Ombord paa Damperen.
69. »Hvis De kan tilgive mig min Haardhed, vil jeg bede Dem blive.«
70. En Overraskelse.

Evelyn Milton debuterer som Danserinde paa Empire-Teatret. Hun er endnu kun en nyudsprungne Blomst, et 17 Aars Barn, der er ganske uvidende om Livet mellem Kulisserne med alle dets Intriger. Derfor snubler hun ogsaa saa meget lettere, da hendes første alvorlige Fristelse møder hende i Milliardæren Hugo Hyde's Skikkelse. Hugo Hyde er Hovedaktionær i Empire-Teatret og betragter det som en Selvfølge, at han har Tilladelse til at gøre Kur til de unge Damer, som er engageret ved Teatret. Han bliver da ogsaa højlig forundret, da Evelyn meget bestemt afviser ham, men opgiver dog ikke Ævret. Da han ingen Vegne kan komme med Magt, forsøger han List, og det lykkes ham tilsidst at fange hende i sit Garn.

I det halve Aar, som nu gaar, færdes Evelyn overalt

sammen med Hugo Hyde, ved hvis Side hun formedelst sin Skønhed hurtigt bliver en kendt Figur paa de Steder, hvor Livsglæden og Letsindigheden mødes. Hugo Hyde har skænket hende et pragtfuldt Hjem, smukke Klæder og kostbare Smykker. Men Lykken har hun ikke fundet. Den samme Følelse af at have grebet fejl bemægtiger sig dem begge. Og en Dag, da Hyde paa en fornærmede Maade har vist Evelyn sin Ligegyldighed, forlader de hinanden. Ingen af dem finder det Umagen værd at række en Haand ud for om muligt at forhindre Bruddet.

Endnu medens Evelyn bærer paa denne sit Livs største Skuffelse, træffer hun Cecil Gray, en fin og tiltalende ung Mand, saa fuldkommen forskellig fra de Mænd, hun hidtil har truffet. Han erklærer hende sin Kærlighed og

fortæller, at han aldrig har elsket nogen anden Kvinde, som han elsker hende, og saa ung og stormende er han i sin Begejstring, at hun nænner ikke at sige nej, da han beder hende blive hans Hustru. Hver Dag bringer han sin Kærlighed et nyt Offer — det største vel nok, da han for hendes Skyld bryder med sit Hjem.

Den eneste Sky, som formørker hans Lykke, er Erindringen om, at Evelyn engang har tilhørt Kvindeføreren Hugo Hyde. Saa ofte han søger at glemme dette, mindes han paany derom. Efterhaanden kommer han til at have denne Mand, der bestandig stiller sig imellem ham og den Kvinde, han elsker. Paa Bryllupsdagen har Cecil Gray efter den borgerlige Vielse inviteret et Par af sine Venner, der har fungeret som Forlovere, til Middag paa

en beskeden Forstadsrestaurant. Paa Cecils Forsiag enes man om at slutte Aftenen paa Variété. Det lille Selskab har netop taget Plads i Variételokalet, da Hugo Hyde toner frem. Han synes uforskammet nok til at ville nærme sig Evelyn, men det bliver da ogsaa Cecil for meget. Fra en optrædende Cow-boy snapper han en Revolver, og med et Skud strækker han Hugo Hyde til Jorden. Almindelig Forvirring opstaar. Hugo Hyde bæres ind i Direktørens Kontor, hvor en Læge konstaterer, at Saaret ikke er livsfarligt. Inde i Salen har imidlertid et Par Rettens Haandhævere taget sig af Cecil. Inden han føres bort, kaster Evelyn sig om Halsen paa ham og forsikrer ham, at var hun før i Tvivl om sine Følelsers Retning og Styrke, saa ved hun nu, at hun elsker ham og aldrig har elsket nogen anden. Og hun lover at vente paa ham, til han efter bliver fri.

Tiden nærmer sig for Domfældelsen. Til almindelig Forundring synes Cecil Gray's Fader, der er mange Gange Millionær, slet ikke at have i Sinde at søge at hjælpe Sønnen. Mrs. Gray gør flere end et Forsøg paa at blødgøre den unaturlige Faders Hjerte — men stadig uden Resultat. »Cecil har ikke længere nogen Fader, og jeg har ingen Søn,« siger den haardhjertede Mr. Gray. Sagen diskuteres offentlig, og det fastslaas, at det slet ikke er udelukket, at den unge Mand med en dygig Defensor vilde kunne frikendes. Paa egen Haand henvender Mrs. Gray sig til den højt ansete Advokat, Mr. Robbins, der udtaler, at han sik-

kert nok vil kunne befri Cecil fra Tugthuset, men han kan ikke tage sig af Sagen, med mindre der garanteres ham et Honorar paa 100,000 Dollars. I sin Nød beslutter hun at henvende sig til Evelyn. Maaske vil de i Forening kunne finde paa Udveje. De aftaler at mødes i Sankt Peters Klosteruin for at drøfte Forholdene.

Paa samme Tid har de to Jockeyer, Tim og Jack Stævnemøde i Sankt Peters Klosteruin for at træffe Aftale om et Bedrageri, de vil iværksætte ved Væddeløbene.

De har faaet at vide, at Tim skal ride Hesten »Bellars«, der er en afgjor Favorit, medens »Timbai«, som anses for en lige saa sikker Nr. 2, skal rides af Jack. De bliver nu enige om, at Tim skal holde sin Hest tilbage, saaledes at Jack kommer ind som Nr. 1. Ved et Tilfælde, der

forekommer Evelyn som et Vink af Skæbnen, hører hun hvert Ord af de to Jockeys Samtale, og hun beslutter at benytte sig af sin Viden. Hun iler skyndsomst til en Antikvitetshandler, der laaner hende 10,000 Dollars paa hendes Indbo, og med disse Penge som Driftskapital begiver hun sig til Væddeløb. Inden Væddeløbene er sluttet, har hun forøget de 10,000 med andre 50,000 Dollars, kun endnu mangler hun 40,000.

Endnu engang vil hun friste Lykken, der saa venligt har tilsmilet hende. Hun tager hen til en berygtet, kinesisk Spillebule, hvor hun ved det grønne Bord vil forsøge at skaffe sig den manglende Sum. Heldet synes imidlertid at have vendt hende Ryggen. I tre Træk taber hun alle sine 60,000 Dollars, og hun befinder sig atter paa bar Bund.

Træt og modløs lader hun sig glide ned ved et Bord i Restaurationen, som støder op til Spillesalen. Hun ser pludselig op. Foran hende staar Hugo Hyde. Han sætter sig hos hende, begynder at tale til hende, først sagte, mere og mere indtrængende. Han fortæller, at han har længtes efter hende, og beder hende, nu hun er ene, om at vende tilbage til ham. Da opstaar der, fremkaldt af Fortvivlelsen, en desprat Plan i Evelyns Hoved. — Jeg vil lade Skæbnen bestemme, om jeg skal tilhøre Dig, eller om jeg skal være Cecil tro! siger hun til ham. Og nu udvikler hun sin Idé for ham. Hvis han vil sætte 100,000 Dollars paa Sort, vil hun sætte sig selv imod. Kommer sort ud, tilhører hun ham. Kommer derimod rødt ud, er de 100,000 Dolliars hendes. Det

originale Forslag tiltaler Hyde. Han sætter sine 100,000 Dollars ud — og taber dem. Skæbnen har talt.

Næste Morgen bringer Evelyn Pengene til Mrs. Gray, at hun for dem kan engagere Mr. Robbins. Beskæmmet böjer Mr. Gray Hovedet, da Mrs. Gray bebrejdende sammenligner det, han har gjort for sin Søn, med hvad Evelyn har udrettet.

Kort Tid senere falder Dommen, der, takket være Mr. Robbins dygtige Defensorat, kommer til at lyde paa Fri-kendelse. Henrykt omfavner Cecil sine Forældre, der er tilstede for at hente ham. Derimod søger hans Blik forgæves Evelyn. Hun har besluttet ikke længere at ville staa imellem Fader og Søn, hvilket hun i et Brev meddeler Cecil. Hun agter at rejse bort, fortæller hun. For Cecil, der havde glædet sig til at forlade sin trøstesløse Celle, er Livet nu dog uden Værd. Viljeløs lader han sig af Forældrene føre ombord paa en Damper, der skal bringe ham til Europa, hvor Faderen haaber, han vil glemme sin Sorg.

Men netop ombord paa denne Damper har Evelyn faaet Plads som Kahytsjomfru, og det første Ansigt, Cecils Fader møder ombord, efter at Damperen har forladt Havn, er Evelyns. Da indser han, at Forsynet har haft en Hensigt med at føre de to Unge sammen paany. Han kalder Sønnen til og giver ham og den Kvinde, han har valgt, sin faderlige Velsignelse.

M a i k ö n i g i n .

Drama in vier Akten.

Personen:

Eve Hernes, die Maikönigin.....Frl. Rita Sacchetto
Hugo Felsing.....Herr Adolf Funder
Wilhelm Ott, Fabrikant.....Herr Philip Bech
Anna, seine Frau.....Frau Marie Dinesen
Otto, beider Sohn.....Herr Henry Seemann
Dr. Plessner, Advokat.....Herr Palludan.

Eve Hernes tritt zum ersten Mal im Residenztheater in der Phantasie "Maikönigin" auf. Mit Rosen geschmückt, in einem blütenduftigen Gewand, ein sonniges Lächeln auf dem jungen Gesicht, erregt sie die stürmische Begeisterung des Publikums, das sie wieder und wieder zu sehen wünscht. Den tiefsten Eindruck empfängt Hugo Felsing von ihr, der als Hauptaktionär des Theaters in einer Seitenloge der Vorführung beiwohnt. Allein Eve zeigt ihm wenig Entgegenkommen, sondern lächelt spöttisch über seine Schmeicheleien und lehnt seine Einladung hochmütig ab. Felsing gibt indes seine Hoffnung, sie noch zu gewinnen, keineswegs auf. Er ist überzeugt, dass sie seine Neigung erwidern wird, wenn sie erst die künstlerische Schönheit seines Heims und die Vornehmheit seiner Umgebung kennen gelernt hat. Er gebraucht daher eine List, um sie zu sich zu locken. Wenige Tage später erhält Eve ein glänzendes Angebot von einem Impresario unbekannter Namens, der sie bittet, ihn in seinem Büro zwecks Abschluss eines Vertrages aufzusuchen. Eve folgt dem Boten, wird in ein prachtvoll ausgestattetes Gemach geführt und steht vor -- Hugo Felsing. Ihr anfänglicher Ärger schwindet, als die stimmungsvolle Schönheit der Umgebung auf sie zu wirken beginnt. Schliesslich sinkt sie ihrem Gastgeber in die Arme, weniger, weil sie ihn liebt, sondern weil die ganze Gestaltung dieses Abends auf ihr ästhetisches Gemüt ihren Zauber ausübt.

Aber bereits nach einem halben Jahr ist der Rausch, der

(Maikönigin)

die beiden Menschen zusammenführte, einer völligen Ernüchterung gewichen. Heftige Auftritte entfremden sie immer mehr. In den Stätten der Vergnügung, wohin Hugo Felsing Eve Hernes führt, beschäftigt er sich mit anderen Damen, sich immer weniger und weniger um Eve kümmern. Bei einer solchen Gelegenheit steht Eve, heftig empört auf und verlässt den Saal, ohne dass Felsing ihr Verschwinden bemerkt. Draussen trifft Eve den jungen Otto Ott, der unter dem Banne ihrer jugendfrischen Schönheit einen ganzen Korb mit Rosen kauft und über sie ausschüttet. Bereits am nächsten Morgen schreibt Eve ihrem früheren Freunde einen kurzen Abschiedsbrief, um sich nun ganz dem neuen Gefühl zu widmen, das ihre Seele ausfüllt. Im Gegensatz zu Felsing, trägt Otto Ott der kleinen Maikönigin sein ganzes Herz entgegen. Er verlobt sich mit ihr trotz des heftigen Widerstandes seines Vaters, obschon Eves Vergangenheit noch oft seinen Weg kreuzt und ihn zu heftiger Eifersucht entflammt.

Als er am Abend seiner Hochzeit in einem intimen Theater wieder auf Felsing stösst, der seine Frau mit unverschämten Blicken mustert, zieht er die Pistole und richtet sie auf seinen Gegner. Wenn die Verwundung auch nicht lebensgefährlich ist, so genügt sie doch, um das Glück des jungen Paares zu zerstören. Otto wird am ersten Tage seiner Ehe verhaftet.

Für die leichtlebige Eve beginnt eine sorgenschwere Zeit. Zwar hält man in juristischen Kreisen einen Freispruch ihres jungen Gatten nicht für ausgeschlossen. Aber dazu bedarf es eines geschickten Advokaten, den weder Eve noch Ottos Mutter dem Angeklagten bestellen können. Beide verfügen über keine nennenswerten Mittel, und Ottos Vater verweigert dem missratenen Sohn jede Hilfe. In ihrer Herzensangst sucht Frau Ott Eve auf und bittet sie, die nötige Summe, koste es, was es wolle, herbeizuschaffen. Ein Zufall scheint sich Eves annehmen zu wollen. Sie belauscht ein

(Maikönigin)

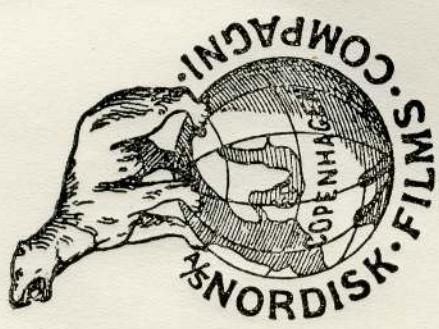
Gespräch zweier Jockeys, die eine unredliche Verabredung treffen. Im Besitze dieses Geheimnisses setzt Eve bei einem grossen Wettrennen, das am Nachmittag stattfindet, den gesamten Erlös aus dem Verkauf ihrer Möbel auf ein völlig unbekanntes Pferd, das aber, während der Favorit von seinem Reiter künstlich zurückgehalten wird, auf der Rennbahn mächtig aufholt und als Sieger durch das Endziel gelangt. Auf dem Totalisator wird Eve ein hoher Gewinn ausgezahlt, der aber immer noch nicht hoch genug ist, um den Anwalt zu honorieren. Um die fehlende Summe zu beschaffen, versucht Eve ihr Glück in einem chinesischen Spielklub. Allein auf dem grünen Tuch geht eine Banknote nach der anderen verloren, bis sie am Ende ihrer Mittel angelangt ist. Völlig gebrochen begibt sich Eve in den Klubraum, wo sie Felsing wiedersieht. Felsing, der den Bruch mit Eve längst bereut hat, benutzt die Gelegenheit um sie sich zurück zu erobern. Eve geht scheinbar auf sein Drängen ein und setzt nur eine Bedingung; das Schicksal soll über ihre Wahl entscheiden; Felsing soll 10.000 auf "rot" setzen, während sie sich selbst auf "schwarz" als Einsatz darbringt. Mit zitternder Hand wählt sie die Karte. Es ist rot, Felsing hat verloren und sie die Summe gewonnen, welche die Befreiung ihres Geliebten gewährleistet. Bereits am nächsten Morgen bringt sie Ottos Mutter das Honorar für den Advokaten und einen Abschiedsbrief für Otto. Sie hat eingesehen, dass ihre Liebe ihm nur Unheil bringt, und um nicht länger zwischen Vater und Sohn zu stehen, hat sie sich zu einer freiwilligen Trennung entschlossen. Wenige Wochen später findet die Verhandlung gegen Otto statt. Die Richter gelangen nach kurzer Beratung zu einem Freispruch und Otto wird zu seinen glückstrahlenden Eltern geführt. Aber sein noch eben hell glänzendes Gesicht verfinstert sich, als er Eves Brief gelesen hat. Seine Trauer ist so gross, dass

(Maikönigin)

der Vater eine längere Reise vorschlägt, um ihn von seinem Kum-
mer abzulenken. Die Familie schifft sich auf dem grossen Indien-
fahrer "Sumatra" ein. Auf dem gleichen Dampfer übt Eve das schwie-
rige, entsagungsreiche Amt einer Stewardess aus. Ottos Vater
erkennt sie wieder und begrüßt freudig diese Gelegenheit, end-
gültig mit der Frau seines Sohnes Frieden zu schliessen. Am glück-
lichsten ist Otto, der nun in dem unbestrittenen Besitz der Mai-
königin, einem neuen Lenz der Lebensfreude und Liebe entgegen-
geht.

.....

809

контакт с этим наименованием для изображения иных предметов
использовать не рекомендуется, так как это может привести к
ошибкам в определении предмета. Важно помнить, что в
данном случае для определения предмета необходимо учесть
его форму и расположение на изображении. Для этого
следует использовать методы, такие как измерение длины и
ширины предмета, а также его высоту и толщину. При этом
следует учитывать, что изображение предмета может быть
искажено из-за недостатка освещения или из-за
переноса изображения на другой предмет. Важно помнить,
что изображение предмета может быть искажено из-за
переноса изображения на другой предмет. Важно помнить,